

บทที่ 5

สรุปผลการศึกษา อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การศึกษาเรื่อง “การสำรวจพฤติกรรมการเปิดรับ และทัศนคติของประชาชนในเขตกรุงเทพมหานคร ที่มีต่อนิตยสารประเภทกอสซิปบันเทิง ในประเด็นบทบาทหน้าที่และความรับผิดชอบต่อสังคมของสื่อมวลชนไทย” มีวัตถุประสงค์การศึกษา ดังนี้

1. เพื่อศึกษาถึงลักษณะทางประชากรศาสตร์ ของผู้อ่านนิตยสารประเภทกอสซิปบันเทิงในเขตกรุงเทพมหานคร
2. เพื่อศึกษาถึงพฤติกรรมการเปิดรับ ของผู้อ่านนิตยสารประเภทกอสซิปบันเทิง ในเขตกรุงเทพมหานคร
3. เพื่อศึกษาถึงทัศนคติของผู้อ่านนิตยสารประเภทกอสซิปบันเทิง ในเขตกรุงเทพมหานคร

การศึกษาในครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ โดยกลุ่มประชากรที่เป็นเป้าหมายในการศึกษาค้างนี้ คือ ประชาชนทั่วไปทั้งเพศชายและหญิงที่อาศัยอยู่ในเขตกรุงเทพมหานคร ที่มีประสบการณ์ในการเปิดรับนิตยสารประเภทกอสซิปบันเทิง การสุ่มตัวอย่างใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบหลายขั้นตอน (Multi-Stage Sampling) โดยใช้แบบสอบถามในการเก็บรวบรวมข้อมูลจำนวน 400 ชุด

เครื่องมือที่ใช้ในการประมวลผลข้อมูล คือ แบบสอบถาม ซึ่งประกอบด้วยคำถาม 3 ส่วน คือ ส่วนที่ 1 เป็นคำถามเกี่ยวกับข้อมูลทางประชากรศาสตร์ของกลุ่มตัวอย่าง ส่วนที่ 2 เป็นคำถามเกี่ยวกับพฤติกรรมการอ่านนิตยสารประเภทกอสซิปบันเทิงของกลุ่มตัวอย่าง และส่วนที่ 3 เป็นคำถามเกี่ยวกับทัศนคติที่มีต่อนิตยสารประเภทกอสซิปบันเทิงของกลุ่มตัวอย่าง

ในการทดสอบครั้งนี้ ได้มีการทดสอบเครื่องมือด้านความเที่ยงตรง (Validity) และความน่าเชื่อถือ (Reliability) ดังนี้

โดยแบบสอบถามที่สร้างขึ้นมานี้ได้ผ่านการตรวจสอบความเที่ยงตรง (Validity) และความน่าเชื่อถือ (Reliability) ด้วยการนำแบบสอบถามที่ได้เรียบเรียงแล้วไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งได้แก่อาจารย์ที่ปรึกษา รวมทั้งผู้เชี่ยวชาญทางด้านสถิติ ช่วยพิจารณาตรวจสอบ แก้ไข ความถูกต้องของเนื้อหา และโครงสร้างของเครื่องมือ จนมีความสมบูรณ์ รวมถึงการนำไปจัดทำ Pre-test กับกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 คน แล้วนำไปปรับปรุงแบบสอบถามจนมีคุณภาพดี และสามารถนำไปเก็บรวบรวมข้อมูลได้

ในส่วนของการเก็บรวบรวมข้อมูลนั้น ผู้วิจัยใช้เวลาในการเก็บรวบรวมข้อมูลตั้งแต่เดือนเมษายน 2551 ถึงเดือนมิถุนายน 2551 สำหรับการประมวลผลนั้น ผู้วิจัยได้ใช้โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS for Window มาใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ จำนวน ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย การทดสอบแบบที (t-test) การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-way ANOVA) การทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรด้วยสถิติไคสแควร์ (Chi-Square) และการทดสอบค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (Pearson' Correlation)

จากกระบวนการศึกษาวิจัยที่กล่าวมา สามารถสรุปผลการวิจัยตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ ดังนี้

สรุปผลการศึกษา

ส่วนที่ 1 ลักษณะทางประชากรศาสตร์ของกลุ่มตัวอย่าง

จากผลการศึกษาจากกลุ่มตัวอย่างจำนวน 400 คน อธิบายได้ว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นเพศหญิงมากกว่าเพศชาย คิดเป็นร้อยละ 66.3 และ ร้อยละ 33.8 ตามลำดับ โดยส่วนใหญ่มีอายุระหว่าง 23-27 ปี คิดเป็นร้อยละ 34.5 รองลงมา จะมีอายุระหว่าง 28-35 ปี และ 18-22 ปี คิดเป็นร้อยละ 25.8 และ 20.8 ตามลำดับ กลุ่มตัวอย่างจะมีระดับการศึกษาในระดับปริญญาตรี มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 58.3 รองลงมาคือ ระดับมัธยมศึกษาจำนวนร้อยละ 17.8 และระดับอนุปริญญา/ปวส.และสูงกว่าปริญญาตรี ร้อยละ 11.5 ในส่วนของอาชีพ กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่จะเป็นพนักงานบริษัทเอกชน ร้อยละ 37.8 รองลงมาคือ ข้าราชการ/ พนักงานรัฐวิสาหกิจ และนักเรียน/นักศึกษา ร้อยละ 23.5 และ 21.3 ตามลำดับ และรายได้ กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีรายได้อยู่ที่ระดับต่ำกว่า 10,000 บาท ร้อยละ 32.5 รองลงมาจะมีรายได้ระหว่าง 10,001 - 15,000 บาท ร้อยละ 30.3 และมีรายได้ระหว่าง 15,001-20,000 บาท ร้อยละ 17.3

ส่วนที่ 2 พฤติกรรมการเปิดรับนิตยสารประเภทกอสซิปบันเทิง

จากผลการศึกษาในส่วนของพฤติกรรมการเปิดรับนิตยสารของกลุ่มตัวอย่าง พบว่าในหัวข้อของรายชื่อนิตยสารประเภทกอสซิปบันเทิง ซึ่งกลุ่มตัวอย่างสามารถตอบคำถามได้มากกว่า 1 ข้อ จากจำนวนคำตอบทั้งหมด 906 คำตอบ พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่อ่านนิตยสาร Gossip Star จำนวน 242 คำตอบ คิดเป็นร้อยละ 26.7 รองลงมาคือ นิตยสาร Oops จำนวน 227 คำตอบ

คิดเป็นร้อยละ 25.1 และนิตยสารซุบซิบจำนวน 140 คำตอบ คิดเป็นร้อยละ 15.5 โดยกลุ่มตัวอย่างมักจะอ่านนิตยสารดังกล่าวในสถานที่ต่อไปนี้ ซึ่งกลุ่มตัวอย่างสามารถเลือกตอบแบบสอบถามได้มากกว่า 1 ข้อ จากจำนวนคำตอบทั้งหมด 993 คำตอบ โดยส่วนใหญ่จะอ่านในสถานเสริมความงาม/ร้านเสริมสวย จำนวน 199 คำตอบ คิดเป็นร้อยละ 21.3 รองลงมาคือ ร้านหนังสือ/แผงหนังสือและที่บ้านตนเอง จำนวน 195 คำตอบ คิดเป็นร้อยละ 20.9 และจำนวน 157 คำตอบ คิดเป็นร้อยละ 16.8 ตามลำดับ ทั้งนี้ กลุ่มตัวอย่างมีวิธีการได้มาซึ่งนิตยสารประเภทดังกล่าว โดยส่วนใหญ่จะอ่านนิตยสารจากที่ทำงาน /ตามสถานบริการ ร้อยละ 51.3 รองลงมา มักจะซื้อเอง ร้อยละ 25.8 และยืมจากเพื่อน/คนรู้จัก ร้อยละ 12.3 นอกจากนี้ กลุ่มตัวอย่างยังมีความถี่ในการอ่านนิตยสารประเภทดังกล่าว โดยอ่านเป็นบางครั้งบางคราว หรือบางสัปดาห์ ร้อยละ 41.8 รองลงมาคือ อ่านนิตยสารสัปดาห์ละ 2-3 ครั้ง และจะอ่านนิตยสารสัปดาห์ละ 1 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 27 และ 18.5 ตามลำดับ

ส่วนที่ 3 ทศนคติที่มีต่อนิตยสารประเภทกอสซิปบันเทิง

จากผลการวิจัยพบว่า ทศนคติที่มีต่อนิตยสารประเภทกอสซิปบันเทิง จะมีอยู่ด้วยกัน 5 ด้าน คือ ด้านบทบาทหน้าที่ของสื่อมวลชน ด้านคุณประโยชน์ของนิตยสารประเภทกอสซิปบันเทิง ด้านความน่าเชื่อถือและยอมรับ ด้านรูปแบบการนำเสนอของนิตยสารประเภทกอสซิปบันเทิง และด้านความรับผิดชอบต่อสังคมของสื่อมวลชน ซึ่งจากกลุ่มตัวอย่างมีทศนคติที่มีต่อนิตยสารประเภทกอสซิปบันเทิง โดยรวมในระดับเห็นด้วยปานกลาง ค่าเฉลี่ย 2.94 โดยกลุ่มตัวอย่างมีทศนคติที่ดีที่สุดในด้านบทบาทหน้าที่ของสื่อมวลชน ค่าเฉลี่ย 3.39 รองลงมาคือ ด้านความรับผิดชอบต่อสังคมของสื่อมวลชน ค่าเฉลี่ย 3.11 และอันดับสุดท้ายคือ ด้านคุณประโยชน์ของนิตยสารประเภทกอสซิปบันเทิง ค่าเฉลี่ย 2.93

ในด้านบทบาทหน้าที่ของสื่อมวลชน พบว่า กลุ่มตัวอย่างเห็นว่า นิตยสารประเภทกอสซิปบันเทิงช่วยชี้แจงเรื่องราวของคนดังที่ตนอยากรู้ ค่าเฉลี่ย 3.68 รองลงมาคือ การได้รับทราบข่าวสารต่างๆ ในวงการบันเทิงผ่านทางนิตยสารประเภทกอสซิปบันเทิง ค่าเฉลี่ย 3.67 และ ได้รับความบันเทิงจากการอ่านนิตยสารประเภทกอสซิปบันเทิง ค่าเฉลี่ย 3.67

ด้านคุณประโยชน์ของนิตยสารประเภทกอสซิปบันเทิงพบว่า กลุ่มตัวอย่างมักนำข้อมูลจากการอ่านนิตยสารประเภทกอสซิปบันเทิงไปแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกับผู้อื่นต่อ ค่าเฉลี่ย 3.38 รองลงมาคือ เห็นว่านิตยสารประเภทกอสซิปบันเทิงมีเนื้อหาไม่เป็นประโยชน์ต่อตัวเอง

ค่าเฉลี่ย 2.70 และการเห็นว่านิตยสารประเภทกอสซิปบันเทิงมีเนื้อหาไม่เป็นประโยชน์ต่อสังคมโดยรวม ค่าเฉลี่ย 2.61

ด้านความน่าเชื่อถือและยอมรับพบว่า กลุ่มตัวอย่างเห็นว่า นิตยสารประเภทกอสซิปบันเทิงสามารถตอบใจห้ความต้องการของตนเองได้ ค่าเฉลี่ย 3.08 และเห็นว่าเนื้อหาที่น่าสนใจในนิตยสารประเภทกอสซิปบันเทิงนั้นเป็นเรื่องจริง ที่ตรวจสอบได้ ค่าเฉลี่ย 2.71

ด้านรูปแบบการนำเสนอของนิตยสารประเภทกอสซิปบันเทิง พบว่า กลุ่มตัวอย่างเห็นว่า บางเนื้อหาในนิตยสารกอสซิปบันเทิงเข้าข่ายการหมิ่นประมาท ซึ่งอาจเกิดเป็นคดีความได้ ค่าเฉลี่ย 3.95 เท่ากันกับ เห็นว่าบางเนื้อหาในนิตยสารกอสซิปบันเทิงเข้าข่ายการละเมิดสิทธิส่วนบุคคล ที่ทำให้คนอื่นได้รับความเสียหาย ค่าเฉลี่ย 3.95 และวิธีการได้มาซึ่งภาพข่าวต่างๆ ของนิตยสารประเภทกอสซิปบันเทิงเป็นวิธีการที่ถูกต้องและเหมาะสม ค่าเฉลี่ย 2.56

ด้านความรับผิดชอบต่อสังคมของสื่อมวลชน พบว่า สื่อมวลชนไทยควรนำเสนอสิ่งที่เป็นประโยชน์ต่อสังคมมากกว่าที่เป็นอยู่ในปัจจุบัน ค่าเฉลี่ย 4.34 รองลงมาคือผู้ผลิตนิตยสารประเภทกอสซิปบันเทิงควรมีจรรยาบรรณในการปฏิบัติหน้าที่ ค่าเฉลี่ย 4.16 และผู้ผลิตนิตยสารประเภทกอสซิปบันเทิงได้นำเสนอสิ่งที่มีคุณค่าต่อสังคม ค่าเฉลี่ย 2.88

ส่วนที่ 4 การทดสอบสมมติฐาน

1. ผู้อ่านนิตยสารประเภทกอสซิปบันเทิง ในเขตกรุงเทพมหานคร ที่มีลักษณะทางประชากรศาสตร์ต่างกัน มีพฤติกรรมการเปิดรับนิตยสารประเภทกอสซิปบันเทิงแตกต่างกัน

ผลการศึกษาพบว่า ผู้อ่านนิตยสารประเภทกอสซิปบันเทิงที่มีเพศ อายุ การศึกษา อาชีพและรายได้ต่างกัน ล้วนมีพฤติกรรมการเปิดรับในด้านวิธีการได้มาซึ่งนิตยสารแตกต่างกัน นอกจากนี้ยังพบว่า ผู้อ่านนิตยสารที่มีเพศ อายุและอาชีพต่างกัน จะมีพฤติกรรมการเปิดรับด้านความถี่ในการอ่านนิตยสารที่แตกต่างกัน แต่ผู้อ่านที่มีระดับการศึกษาและรายได้แตกต่างกัน จะมีความถี่ในการอ่านนิตยสารไม่แตกต่างกัน

2. ผู้อ่านนิตยสารประเภทกอสซิปบันเทิง ในเขตกรุงเทพมหานคร ที่มีลักษณะทางประชากรศาสตร์ต่างกัน มีทัศนคติต่อนิตยสารประเภทกอสซิปบันเทิงแตกต่างกัน

ผลการศึกษาพบว่า ผู้อ่านนิตยสารประเภทกอสซิปบันเทิงที่มีเพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ และรายได้ต่างกัน ล้วนมีทัศนคติต่อนิตยสารไม่แตกต่างกัน

3. พฤติกรรมการเปิดรับนิตยสารประเภทกอสซิปบันเทิง มีความสัมพันธ์กับทัศนคติของผู้อ่านนิตยสารประเภทกอสซิปบันเทิง

ผลการศึกษาพบว่า พฤติกรรมการเปิดรับด้านวิธีการได้มานิตยสาร มีความสัมพันธ์กับทัศนคติของผู้อ่านนิตยสาร และพบว่าพฤติกรรมการเปิดรับด้านความถี่ในการอ่านนิตยสาร ไม่มีความสัมพันธ์กับทัศนคติของผู้อ่านนิตยสาร

อภิปรายผลการศึกษา

การศึกษาเรื่อง “การสำรวจพฤติกรรมการเปิดรับ และทัศนคติของประชาชนในเขตกรุงเทพมหานคร ที่มีต่อนิตยสารประเภทกอสซิปบันเทิง ในประเด็นบทบาทหน้าที่ และความรับผิดชอบต่อสังคมของสื่อมวลชนไทย” ผู้ศึกษาสามารถนำมาอภิปรายผลการวิจัยได้ดังต่อไปนี้

ผลการศึกษาพบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง มีอายุระหว่าง 23-27 ปี ระดับการศึกษาอยู่ในระดับปริญญาตรี ส่วนใหญ่จะเป็นพนักงานบริษัทเอกชน มีรายได้ต่ำกว่า 10,000 บาท โดยกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่จะอ่านนิตยสาร Gossip Star ในสถานเสริมความงาม/ร้านเสริมสวย โดยส่วนใหญ่จะไม่ค่อยซื้ออ่านเองแต่จะอ่านนิตยสารจากที่ทำงาน/ตามสถานบริการที่ได้จัดเตรียมนิตยสารไว้ให้อ่าน และจะอ่านนิตยสารบ้างเป็นบางครั้งหรือติดตามอ่านเป็นบางครั้ง ซึ่งพฤติกรรมการเปิดรับของกลุ่มตัวอย่างนั้น สอดคล้องกับที่พรทิพย์ วรกิจโกศาทร¹ ได้กล่าวถึงในเรื่องความสำคัญของผู้รับสารไว้ว่า ผู้รับสารมักจะเลือกสื่อที่ตนเองสามารถจัดหาได้ (Availability) ไม่ต้องใช้ความพยายามในการได้มามาก และตามความสะดวกในการรับข่าวสารของแต่ละบุคคล (Convenience)

ทั้งนี้ เนื่องจากเนื้อหาสาระในนิตยสารประเภทกอสซิปบันเทิง จะนำเสนอเนื้อหาเฉพาะด้านที่ส่วนใหญ่จะเกี่ยวข้องกับวงการบันเทิง ซึ่งทำให้กลุ่มตัวอย่างที่เป็นคนรุ่นใหม่ต้องการรับทราบเรื่องราวข่าวสารในวงการบันเทิง และให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงต่างๆ ที่เกิดขึ้นในวงการบันเทิง ซึ่งสอดคล้องกับที่พรทิพย์ วรกิจโกศาทร² ได้กล่าวถึงเรื่องความสัมพันธ์ของผู้รับสารต่อ

¹พรทิพย์ วรกิจโกศาทร, “ความสำคัญของผู้รับสาร,” ใน เอกสารการสอนชุดวิชาหลักและทฤษฎีการสื่อสาร, หน่วยที่ 6 (นนทบุรี: โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช, 2539), น. 292.

²เรื่องเดียวกัน.

ชาวสารไว้ว่า มนุษย์มีความอยากรู้อยากเห็น (Curiosity) ที่ต้องการอยากมีประสบการณ์ใหม่ๆ และยิ่งอยู่สังคมที่มีอะไรเปลี่ยนแปลงตลอดเวลา จึงเป็นปัจจัยสำคัญให้มนุษย์เปิดรับข่าวสาร

หากพิจารณาจากผลการศึกษา เรื่องทัศนคติที่มีต่อนิตยสารประเภทกอสซิปบันเทิงของกลุ่มตัวอย่าง จะเห็นว่าส่วนใหญ่มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับเห็นด้วยปานกลาง ยกเว้นทัศนคติต่อประเด็นด้านรูปแบบการนำเสนอของนิตยสาร ที่อยู่ในระดับเห็นด้วยน้อย ทั้งนี้อาจเป็นเพราะเห็นว่าวิธีการนำเสนอของนิตยสารประเภทดังกล่าวมักมุ่งขุดคุ้ยเรื่องราวของเหล่าคนดังมากเกินไป และบางครั้งก็นำเสนอเรื่องราวเพื่อสร้างกระแส ขยายข่าว ถ้อยคำภาษาก็ค่อนข้างล่อแหลม รูปภาพที่นำมาตีพิมพ์ก็ไม่ได้มีความเหมาะสมกับวัฒนธรรมไทย รวมทั้งบางเนื้อหาที่เข้าข่ายการละเมิดสิทธิส่วนบุคคลและการหมิ่นประมาท ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของน้ำทิพย์ สิงห์หนู³ ที่ศึกษาเรื่องบทบาทหน้าที่และความรับผิดชอบต่อสังคมของปาปารัซซีในประเทศไทย พบว่า ภาพแอบถ่ายที่ปรากฏในสื่อสิ่งพิมพ์ในประเทศไทยนั้น นอกจากจะส่งผลกระทบต่อบุคคลที่ถูกถ่ายภาพในเรื่องของการสูญเสียต่อความเป็นส่วนตัว ความเสียหายต่อหน้าที่การงาน และได้รับความอับอายต่อครอบครัวของบุคคลที่ถูกถ่ายภาพแล้ว ยังอาจส่งผลกระทบต่อบุคคลในสังคม โดยเฉพาะเยาวชนที่มีความนิยมในตัวดารา นักร้อง นักแสดง และบุคคลที่มีชื่อเสียงในสังคมในเรื่องของพฤติกรรมการเล่นแบบ และการได้รับค่านิยมที่ผิดได้

นอกจากนี้ ผลการศึกษาจากกลุ่มตัวอย่าง เรื่องทัศนคติที่มีต่อนิตยสารในประเด็นด้านบทบาทหน้าที่ของสื่อมวลชน ถึงแม้ว่าจะมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับเห็นด้วยปานกลาง แต่ก็มีค่าเข้าใกล้กับระดับเห็นด้วยมาก ซึ่งอาจเป็นเพราะกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เชื่อว่า การเปิดรับนิตยสารประเภทดังกล่าวเป็นการทำให้ตนได้รับทราบเรื่องราวข่าวสารต่างๆ ในวงการบันเทิง อีกทั้งนิตยสารดังกล่าวยังช่วยบอกเล่า ชี้แจงเรื่องราวของเหล่าดารา นักแสดง ตลอดจนบุคคลที่มีชื่อเสียงในสังคมให้ผู้อ่านได้รับรู้เรื่องราวที่เกิดขึ้นว่าเป็นอย่างไร ซึ่งสอดคล้องกับที่ Harold Lasswell ได้กล่าวถึงบทบาทหน้าที่ของสื่อมวลชน คือหน้าที่ในการสังเกตการณ์และรายงานสภาพแวดล้อมทางสังคม นอกจากนี้ การอ่านนิตยสารประเภทดังกล่าวยังมีส่วนช่วยโน้มน้าวชักจูงความคิดของผู้อ่านได้ด้วย และยังได้รับความบันเทิงจากการอ่านนิตยสารประเภทดังกล่าว โดยสามารถช่วยผ่อนคลายความตึงเครียดได้ตามบทบาทหน้าที่ของสื่อมวลชนประเภทสื่อสิ่งพิมพ์ที่ได้นำเสนอต่อผู้อ่าน

³น้ำทิพย์ สิงห์หนู, “การศึกษารับบทบาทหน้าที่และความรับผิดชอบต่อสังคมของปาปารัซซีในประเทศไทย,” (วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต คณะวารสารศาสตร์และสื่อสารมวลชน มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2549), น. 144.

จากผลการทดสอบสมมติฐาน ผู้ศึกษาพบว่า ผู้อ่านนิตยสารประเภทกอสซิปบันเทิงที่มีเพศแตกต่างกัน จะมีพฤติกรรมการเปิดรับที่แตกต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะ เพศหญิงมีความสนใจในการเปิดรับข่าวสารของวงการบันเทิงมากกว่าเพศชาย และอาจเป็นเพราะเนื้อหาในนิตยสารประเภทนี้ที่มีแต่ข่าวในวงการบันเทิง ซึ่งอาจไม่สอดคล้องกับความต้องการของเพศชาย กล่าวคือ มนุษย์ทุกคนแตกต่างกัน และต่างก็มีความต้องการที่แตกต่างกันด้วย

ในส่วนของอายุของกลุ่มตัวอย่างที่แตกต่างกัน มีผลต่อพฤติกรรมการเปิดรับนิตยสารประเภทกอสซิปบันเทิงที่แตกต่างกันด้วย ซึ่งอาจเป็นเพราะว่านิตยสารประเภทนี้ นำเสนอเนื้อหาที่เป็นที่นิยม และตอบสนองความอยากรู้อยากเห็น สำหรับกลุ่มตัวอย่างที่มีอายุน้อยจะให้ความสนใจและมีการเปิดรับมากกว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีอายุมาก ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาปัจจัยส่วนบุคคลด้านอายุที่ส่งผลต่อการเปิดรับสื่อ ของคิปแพ็คและเมอร์เรย์⁴ ที่กล่าวว่า กลุ่มคนที่มีอายุน้อย จะมีการเลือกเปิดรับสื่อเพื่อความบันเทิงเป็นหลัก มากกว่ากลุ่มคนที่มีอายุมากจะมีการเปิดรับสื่อเพื่อรับรู้เรื่องราวทางสังคม และตอบสนองความต้องการของตนเอง

เมื่อพิจารณาในส่วนของอาชีพของกลุ่มตัวอย่างที่แตกต่างกัน มีผลต่อพฤติกรรมการเปิดรับนิตยสารประเภทกอสซิปบันเทิงที่แตกต่างกันด้วย ซึ่งอาจเป็นเพราะความแตกต่างด้านเวลาว่างในชีวิตประจำวันหรือระหว่างวันของกลุ่มตัวอย่าง ที่ส่งผลให้กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ที่ประกอบอาชีพเป็นพนักงานเอกชนมักมีพฤติกรรมการอ่านที่บ่อยมากกว่าอาชีพอื่นๆ ซึ่งสอดคล้องกับที่ส่วนใหญ่จะอ่านจากที่ทำงานที่จัดเตรียมไว้ สำหรับพนักงานได้อ่านเพื่อผ่อนคลายความตึงเครียด จากการทำงาน หากพิจารณาอีกนัยหนึ่ง แต่ละสายอาชีพต่างก็มีความรับผิดชอบและความคาดหวังในหน้าที่การงานแตกต่างกันออกไป ย่อมก่อให้เกิดความเครียดจากการทำงานได้ จึงทำให้แต่ละบุคคลต่างก็มุ่งแสวงหาความบันเทิงเพื่อจรรโลงจิตใจ หลีกหนีปัญหาที่เกิดขึ้นจากการประกอบอาชีพหรือเพื่อพักผ่อนหย่อนใจ

ในส่วนของระดับการศึกษาที่แตกต่างกัน มีพฤติกรรมการเปิดรับด้านด้านวิธีการได้มาซึ่งนิตยสารประเภทกอสซิปบันเทิงที่แตกต่างกันด้วย โดยจะพบว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีระดับการศึกษามัธยมศึกษาจะมีค่าเฉลี่ยในการเปิดรับนิตยสารประเภทนี้มากกว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีระดับการศึกษาอื่นๆ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะในเนื้อหา สารของนิตยสารประเภทนี้ ไม่ได้มีความซับซ้อน การเข้าใจง่าย

⁴“Communication Research,” <<http://crx.sagepub.com/cgi/reprint/7/3/335>> ,

เนื้อหาเน้นเพื่อความบันเทิงเป็นหลัก ช่อนผ่อนคลายความเครียด และไม่จำเป็นต้องใช้ความรู้พื้นฐานมากในการทำความเข้าใจ

ในส่วนของรายได้ที่แตกต่างกัน มีพฤติกรรมการเปิดรับด้านวิธีการได้มาซึ่งนิตยสารประเภทกอสซิปบันเทิงที่แตกต่างกันด้วย ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า ช่องทางในการเข้าถึงนิตยสารเหล่านี้ ต้องมีค่าใช้จ่ายในการเข้าถึง โดยนิตยสารในกลุ่มประเภทกอสซิปบันเทิงที่วางแผงในปัจจุบันมีราคาตั้งแต่ 30 - 49 บาท ดังนั้น ผู้ที่มีรายได้สูงจึงสามารถเข้าถึงสื่อประเภทนี้ได้มากกว่าผู้ที่มีรายได้ต่ำ

จากผลการวิจัยจะเห็นได้ว่า ระดับการศึกษาและรายได้ของกลุ่มตัวอย่างที่แตกต่างกัน ส่งผลให้พฤติกรรมการเปิดรับด้านวิธีการได้มาซึ่งนิตยสารแตกต่างกัน ทั้งนี้สามารถอธิบายได้ว่า ระดับการศึกษามีความเกี่ยวข้องกับเรื่องรายได้ นั่นคือ กลุ่มตัวอย่างที่มีระดับการศึกษาสูงย่อมสะท้อนให้เห็นถึงรายได้ที่สูงด้วย ในขณะเดียวกัน การที่มีรายได้สูงก็สามารถแสดงถึงระดับการศึกษาที่สูงด้วยเช่นกัน ทำให้ทั้งระดับการศึกษาและรายได้ มีอิทธิพลต่อการเปิดรับด้านวิธีการได้มาซึ่งนิตยสารประเภทกอสซิปบันเทิงของกลุ่มตัวอย่าง

ผลการศึกษาปัจจัยด้านประชากรศาสตร์ ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ และรายได้ต่างกัน ล้วนมีทัศนคติต่อนิตยสารประเภทกอสซิปบันเทิงไม่แตกต่างกัน

จากผลการวิจัย พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีเพศต่างกันมีทัศนคติในการอ่านนิตยสารประเภทกอสซิปบันเทิงที่ไม่แตกต่างกัน ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากในยุคปัจจุบันนี้ เป็นยุคแห่งข้อมูลข่าวสาร (Information Age) ที่บุคคลสามารถเข้าถึงข้อมูลข่าวสารได้อย่างไม่จำกัด การรับรู้ ความสนใจ และความต้องการในการรับทราบข้อมูลนั้นๆ จึงกระจายออกไปได้ทั่วถึง มีการแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสารกันได้ง่ายขึ้น ซึ่งทำให้ผู้รับสารทั้งเพศชายและเพศหญิง มีความสนใจเรื่องวงการบันเทิงเหมือนกัน โดยเฉพาะเพศชายที่ปัจจุบันหันมาให้ความสนใจข่าวสารในวงการบันเทิงเพิ่มมากขึ้นอย่างเห็นได้ชัด ซึ่งขัดแย้งกับงานเขียนของ ปรมะ สตะเวทิน⁵ ที่ว่าเพศชายและเพศหญิงแตกต่างกันมากในเรื่องความคิด ค่านิยม และทัศนคติ เพราะวัฒนธรรมและสังคมกำหนดบทบาทและกิจกรรมของคน 2 เพศไว้แตกต่างกัน แต่จากการศึกษาทัศนคติของผู้อ่านนิตยสารประเภทกอสซิปบันเทิงทำให้ทราบได้ว่า ทัศนคติของทั้งเพศชายและเพศหญิงต่างก็ไม่แตกต่างกัน ซึ่งอาจเนื่องมาจากเหตุผลที่กล่าวมาแล้วข้างต้น

⁵ปรมะ สตะเวทิน, หลักนิเทศศาสตร์ (กรุงเทพมหานคร: ห้างหุ้นส่วนจำกัดภาพพิมพ์, 2538), น. 45.

นอกจากนี้ยังพบว่า อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ และรายได้ ที่แตกต่างกันมีทัศนคติในการอ่านนิตยสารประเภทกอสซิปบันเทิงที่ไม่แตกต่างกัน

ทั้งนี้ กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ต่างก็มีความคิดเห็นต่อนิตยสารประเภทกอสซิปบันเทิงไปในทิศทางเดียวกัน อาจเนื่องจากปัจจุบันมีนิตยสารประเภทดังกล่าวแพร่หลายมากขึ้นในสังคมไทย ความสามารถในการเข้าถึงเนื้อหาของข่าวสารจึงเปิดกว้างมากขึ้นด้วย จึงอาจทำให้ ผู้รับสารสามารถข้อข้อมูลเหล่านั้นไปแลกเปลี่ยนกับกลุ่มทางสังคมของตนเอง ได้หลากหลายช่องทางและรูปแบบยิ่งขึ้น เนื่องจากเรื่องราวที่น่าเสนอในนิตยสารประเภทนี้ มักจะเป็นเรื่องที่ประชาชนให้ความสนใจเป็นอย่างดี ทัศนคติที่เกิดต่อนิตยสารจึงไม่แตกต่างกัน ไม่ว่าจะเป็นในประเด็น ด้านบทบาทหน้าที่ของสื่อมวลชน ด้านคุณประโยชน์ของนิตยสาร ด้านความเชื่อถือและยอมรับ ด้านรูปแบบการนำเสนอของนิตยสาร รวมทั้งด้านความรับผิดชอบต่อสังคมของ สื่อมวลชน

พฤติกรรมการเปิดรับที่มีมุ่งศึกษาใน 2 ประเด็นคือวิธีการได้มาซึ่งนิตยสารและความถี่ในการอ่านนิตยสารของกลุ่มตัวอย่างนั้น จากผลการศึกษา พบว่า

พฤติกรรมการเปิดรับ ด้านวิธีการได้มาซึ่งนิตยสารของกลุ่มตัวอย่าง มีความสัมพันธ์กับทัศนคติต่อนิตยสาร ทั้งนี้ โดยเฉพาะกลุ่มตัวอย่างที่ชื่นชอบการอ่านนิตยสารประเภทนี้มาก มักจะได้มาโดยการซื้ออ่านเอง หรือเช่าจากร้านหนังสือ โดยจากเสียค่าใช้จ่ายในการได้มา ซึ่งย่อมมีทัศนคติที่แตกต่างกับกลุ่มที่ยืมจากผู้อื่นอ่าน หรืออ่านจากสถานที่ที่มีไว้บริการอ่านฟรี นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับความคิดของฮันท์และรูเบน (Hunt and Ruben)⁶ ที่กล่าวถึงปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อกระบวนการเลือกสรร คือ ทัศนคติ ซึ่งจะมีผลอย่างยิ่งต่อการเลือกใช้สื่อมวลชน การเลือกข่าวสาร การเลือกตีความหมายและการเลือกจดจำ

นอกจากนี้ พฤติกรรมการเปิดรับด้านความถี่ในการอ่านนิตยสารของกลุ่มตัวอย่าง ไม่มีความสัมพันธ์กับทัศนคติต่อนิตยสาร กล่าวคือ ผู้อ่านที่อ่านบ่อยๆ หรือไม่ค่อยได้ติดตามอ่าน ต่างก็มีความคิดเห็นต่อนิตยสารดังกล่าวที่แตกต่างกันออกไป ซึ่งอาจจะมีทัศนคติที่ไม่ดีต่อการอ่านนิตยสารประเภทกอสซิปบันเทิง ซึ่งทั้งนี้ อาจเนื่องมาจากเนื้อหา สาระในนิตยสารประเภทดังกล่าวเป็นการนำเสนอเรื่องราวของเหล่าดารา นักร้อง หรือผู้มีชื่อเสียงในวงการบันเทิง ซึ่งรูปแบบในการนำเสนออาจจะไม่เหมาะสม อาทิ ถ้อยคำ ภาษาที่ใช้ตีพิมพ์ และภาพข่าวที่ใช้ในการตีพิมพ์ ซึ่งไม่เหมาะสมกับวัฒนธรรมไทย และบางครั้งอาจเป็นการละเมิดสิทธิส่วนบุคคล ที่ทำให้ผู้อื่นได้รับ

⁶Hunt and Ruben, อ้างถึงใน ประมะ สตะเวทิน, การสื่อสารมวลชน: กระบวนการและทฤษฎี, น. 122-124.

ความเสียหาย ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาเรื่องการละเมิดสิทธิส่วนบุคคลของหนังสือพิมพ์บันเทิงที่มีต่อนักแสดงและนักร้องของภูบดินทร์ ภูสุวรรณ⁷ ที่พบว่าหนังสือพิมพ์บันเทิงนั้นมักใช้คำเขียนข่าวที่เข้าข่ายการละเมิดสิทธิส่วนบุคคล โดยใช้ข้อเขียนพาดหัวเพื่อสร้างความสนใจให้กับผู้อ่าน เช่น ดาราจอมเจ้าชู้ นักแสดงหนุ่มเพียบเลย นักร้องจอมเจ้าชู้ เป็นต้น เมื่อมีการนำเสนอบ่อยๆ ทำให้ผู้อ่านติดภาพลักษณ์ของบุคคลนั้นได้ จากการนำเสนอเช่นนี้ จึงทำให้กลุ่มตัวอย่างที่มีการเปิดรับสื่อประเภทนี้มาก จึงมักมีทัศนคติที่ไม่ดีต่อนิตยสารประเภทกอสซิปบันเทิง

จากการพิจารณาจากคำถามปลายเปิด ด้านทัศนคติที่มีต่อนิตยสารประเภทกอสซิปบันเทิงของกลุ่มตัวอย่าง ทำให้ผู้ศึกษาตระหนักอย่างยิ่ง ถึงประเด็นด้านความรับผิดชอบต่อสังคมของสื่อมวลชน โดยทฤษฎีสื่อสารมวลชนว่าด้วยความรับผิดชอบต่อสังคม ได้อธิบายไว้ว่า สื่อมวลชนมีเสรีภาพที่จะแสดงความคิดเห็นในตลาดเสรีได้อย่างเต็มที่ แต่สื่อมวลชนไม่ได้พัฒนาความรับผิดชอบต่อเดิบทมาพร้อมๆ กับเสรีภาพ จึงต้องได้รับมอบหมายให้มีความรับผิดชอบต่อสังคมด้วย ดังนั้น สื่อควรจะต้องรายงานเหตุการณ์บนพื้นฐานของความเป็นจริงอย่างละเอียดรอบคอบ

อนึ่ง จากการศึกษาทัศนคติต่อนิตยสารประเภทกอสซิปบันเทิงพบว่า วิธีการ และรูปแบบการนำเสนอของนิตยสารประเภทดังกล่าว ยังเป็นวิธีการที่ไม่เหมาะสมตามหลักวิชาชีพสื่อสารมวลชนเท่าใดนัก เนื่องจากที่มาของข่าวนั้น เกี่ยวข้องกับการละเมิดสิทธิส่วนบุคคล และการหมิ่นประมาท ซึ่งหลักสำคัญทั้ง 2 ประการนี้เป็นสิ่งที่นักสื่อสารมวลชนพึงตระหนักยิ่งในการทำหน้าที่สื่อมวลชน นอกจากนี้ ยังพบว่านิตยสารประเภทดังกล่าวยังกระทำเพื่อผลกำไรให้แก่ธุรกิจของตนเองหรือนายทุนเป็นที่ตั้ง ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของน้ำทิพย์ สิงห์หนู⁸ ที่กล่าวถึงมาตรฐานทางวิชาชีพของปาปารัชชีว่า ปาปารัชชีในประเทศไทยไม่มาตรฐานทางวิชาชีพในการในการทำงานนำเสนอภาพแอบถ่าย ไม่คำนึงถึงผลกระทบที่จะเกิดขึ้นกับบุคคลที่ถูกถ่ายภาพและผลกระทบที่จะเกิดขึ้นกับผู้คนในสังคมโดยรวม การนำเสนอภาพแอบถ่ายในสื่อสิ่งพิมพ์บันเทิงนั้น คำนึงถึงแต่ผลประโยชน์ทางธุรกิจ โดยสื่อมวลชนมักจะกล่าวอ้างว่าการนำเสนอสิ่ง

⁷ ภูบดินทร์ ภูสุวรรณ, “การละเมิดสิทธิส่วนบุคคลของหนังสือพิมพ์บันเทิงที่มีต่อนักแสดงและนักร้อง,” (รายงานโครงการเฉพาะบุคคลมหาบัณฑิต คณะวารสารศาสตร์และสื่อสารมวลชน มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2548) น. 66-67.

⁸ น้ำทิพย์ สิงห์หนู, “การศึกษาบทบาทหน้าที่และความรับผิดชอบต่อสังคมของปาปารัชชีในประเทศไทย,” (วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต คณะวารสารศาสตร์และสื่อสารมวลชน มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2549) น. 145.

ต่างๆ เป็นการนำเสนอเพื่อเป็นประโยชน์ต่อสาธารณะ กล่าวคือ การนำเสนอของนิตยสารประเภท กอสซิปบันเทิงในปัจจุบันพบว่ายังขัดแย้งกับหลักทฤษฎีสื่อสารมวลชน ว่าด้วยความรับผิดชอบต่อสังคม ดังที่จินตนา ยศสุนทร⁹ ได้กล่าวไว้ว่า สื่อมวลชนจะต้องนำเสนอข่าวเพื่อประโยชน์ต่อสังคม และสาธารณะ โดยไม่มุ่งชู้ดค้ายเพื่อตอบสนองของความอยากรู้อยากเห็นของผู้อ่าน

ข้อเสนอแนะจากการศึกษา

จากการศึกษา “การสำรวจพฤติกรรมกรรมการเปิดรับ และทัศนคติของประชาชนในเขต กรุงเทพมหานคร ที่มีต่อนิตยสารประเภทกอสซิปบันเทิง ในประเด็นบทบาทหน้าที่และความรับผิดชอบต่อสังคมของสื่อมวลชนไทย” ผู้ศึกษามีข้อเสนอแนะและข้อค้นพบที่น่าสนใจจากการศึกษา โดยแบ่งเป็นประเด็น ดังนี้

1. ภาครัฐ เนื่องจากปัจจุบันพบว่า กระแสการนำเสนอข่าวแบบกอสซิปกำลังได้รับความนิยมอย่างแพร่หลาย อีกทั้งยังมีแนวโน้มที่จะขยายวงกว้างไปสู่การนำเสนอข่าวสารของวงการอื่นๆ ในสังคมอีกด้วย ซึ่งเป็นสิ่งสำคัญที่หน่วยงานภาครัฐควรให้ความสำคัญและเข้มงวดกับการเฝ้าระวังสื่อประเภทนี้ให้มากขึ้น ทั้งความไม่เหมาะสมของภาพ ภาษาและเนื้อหาที่นำเสนอ นอกจากนี้ภาครัฐควรตระหนักเรื่องการคุ้มครองสิทธิสำหรับผู้ที่ถูกเป็นข่าว และผู้ที่เกี่ยวข้องอื่นๆ เพื่อความถูกต้องเป็นธรรม ทั้งนี้ เพื่อการทำงานสื่อสารมวลชนของไทยจะได้เป็นไปอย่างมีเป้าหมาย ประสิทธิภาพ เพื่อการสร้างสรรค์สังคมให้น่าอยู่สำหรับประชาชนต่อไป

2. องค์กรวิชาชีพสื่อมวลชน องค์กรกลางของวิชาชีพสื่อมวลชน โดยเฉพาะสำหรับสื่อสิ่งพิมพ์หรือนิตยสารควรกำหนดกฎเกณฑ์หรือกติกาใหม่ ในการปฏิบัติตามจริยธรรมวิชาชีพ เพื่อเป็นเครื่องยึดเหนี่ยวให้นักสื่อสารมวลชนปฏิบัติตาม ทั้งนี้ อาจจำเป็นต้องมีการกำหนดบทลงโทษเพื่อให้การปฏิบัติเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ นอกจากนี้ ควรเพิ่มเติมการฝึกอบรมสัมมนาแก่ผู้ประกอบการวิชาชีพสื่อสารมวลชน โดยเน้นเฉพาะกลุ่มของผู้ผลิตนิตยสารประเภทกอสซิปบันเทิง เพื่อให้เกิดการแลกเปลี่ยนความคิดเห็น ตลอดจนวิธีการทำงานที่ถูกต้องเหมาะสม และให้อยู่ในขอบเขตการนำเสนอผลงานที่ถูกต้อง อีกทั้งยังเป็นการช่วยตอกย้ำให้สื่อมวลชนตระหนักถึง

⁹จินตนา ยศสุนทร, “เอกสารประกอบการประชุมสัมมนาทางวิชาการเรื่อง ปัญหาการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรม,” (กรุงเทพมหานคร: สำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ, 2524), น. 417-418.

จริยธรรมและจรรยาบรรณในการปฏิบัติงานมากขึ้นด้วยอีกทางหนึ่ง ทั้งนี้ เพื่อเป็นการดำเนินการตามบทบาทหน้าที่ของตน และเพื่อสร้างมาตรฐานทางวิชาชีพต่อไป

3. ผู้ผลิตนิตยสาร บรรณาธิการนิตยสารซึ่งเป็นผู้มีอำนาจในการตัดสินใจในการนำเสนอเนื้อหาภายในนิตยสาร ควรให้ความสำคัญกับการคัดเลือกและการนำเสนอเนื้อหาในนิตยสาร เนื่องจากการนำเสนอของนิตยสารประเภทนี้ หมิ่นเหม่ต่อการละเมิดสิทธิส่วนบุคคลและการหมิ่นประมาท บรรณาธิการจึงควรตรวจสอบแหล่งข่าวหรือข้อมูลที่ได้มาก่อนการตีพิมพ์ เพื่อเป็นการตอกย้ำความน่าเชื่อถือของนิตยสารของตนได้อีกทางหนึ่ง

อนึ่ง สำหรับภาพประเภทแอบถ่าย โดยเฉพาะภาพระหว่างกิจกรรมส่วนตัวถือว่าเป็นการละเมิดสิทธิส่วนบุคคล ช่างภาพควรมีวิจารณญาณในการตัดสินใจถ่ายภาพ โดยคำนึงถึงผลกระทบที่อาจจะเกิดขึ้นว่ามีความเหมาะสมต่อการนำมาเผยแพร่อย่างน้อยเพียงใด และหากไม่เป็นประโยชน์ต่อสังคมโดยรวมอย่างแท้จริง ก็ไม่ควรที่จะนำมาเผยแพร่

4. บุคลากรในวงการบันเทิง ดารา นักร้อง และบุคคลที่มีชื่อเสียง เป็นผู้ที่มีผลงานผ่านสื่อต่างๆ ย่อมเป็นที่จับตามองของคนทั้งประเทศ ความมีชื่อเสียงของบุคคลเหล่านี้ ย่อมแลกมากับความเป็นส่วนตัว ดังนั้น จึงควรปฏิบัติตนให้เป็นแบบอย่างที่ดีและเหมาะสมกับวัฒนธรรมของสังคมไทย เช่น ไม่เข้าไปยุ่งเกี่ยวในแหล่งอบายมุข แต่งกายที่เหมาะสมตามกาลเทศะ ใช้อวาจาที่สุภาพ รวมทั้ง ไม่แสดงออกถึงความรักต่อคู่รักอย่างเปิดเผยในที่สาธารณะ เป็นต้น

5. ผู้อ่าน ในฐานะผู้รับสารควรรู้เท่าทันการนำเสนอของสื่อประเภทนี้ ถึงแม้ว่าส่วนใหญ่จะนิยมอ่านเพื่อความบันเทิงก็ตาม นอกจากนี้ การอ่านเพื่อต้องการรับรู้เรื่องราวข่าวสารในวงการบันเทิง ก็ควรคำนึงถึงความเป็นจริงของเนื้อหาเป็นสำคัญ อนึ่ง ในการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นระหว่างผู้รับสารด้วยกันเองนั้น ผู้รับสารควรแสดงความคิดเห็น ได้ตอบ และวิพากษ์วิจารณ์อย่างเป็นกลาง เพื่อหลีกเลี่ยงการสร้างประเด็นอื่นๆ นอกเหนือจากที่เป็นข่าว อีกทั้งยังเป็นการป้องกันการดูกลามและกลายเป็นประเด็นทางสังคมรุนแรงตามมา

ข้อเสนอแนะสำหรับการศึกษาวิจัยในอนาคต

1. ผู้ศึกษาควรทำการศึกษากลุ่มผู้อ่าน ที่อาศัยอยู่ในเขตปริมณฑลและต่างจังหวัด ด้วย เนื่องจากมีกลุ่มผู้อ่านนิตยสารจำนวนมากที่ไม่ได้อาศัยอยู่ในกรุงเทพมหานคร ซึ่งกลุ่มผู้อ่านในแต่ละพื้นที่อาจจะมี ความแตกต่างกันในด้านบริบทสังคม ที่อาจส่งผลกระทบต่อพฤติกรรม การเปิดรับ และทัศนคติต่อนิตยสารประเภทกอสซิปบันเทิง

2. ผู้ศึกษาควรนำรูปแบบการวิจัยเชิงคุณภาพ มาผสมผสานในการเก็บรวบรวมข้อมูล โดยเฉพาะศึกษาถึงหลักการทำงานของผู้ผลิตในนิตยสารประเภทดังกล่าว รวมถึงการศึกษาด้วยวิธีการวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) เช่น ศึกษาเนื้อหา รูปภาพ และภาษา เพื่อให้ได้ผลการศึกษาที่สมบูรณ์ จะได้เป็นแนวทางในการพัฒนา และปรับปรุงคุณภาพของนิตยสารประเภทกอสซิปบันเทิง ให้สอดคล้องกับความต้องการของผู้อ่านที่เป็นกลุ่มเป้าหมายยิ่งขึ้น ทั้งยังในถูกต้องเหมาะสม ในการนำเสนอเนื้อหาให้เป็นไปตามครรลองของบทบาทหน้าที่ และความรับผิดชอบต่อสังคมของสื่อมวลชนที่ดี

3. การศึกษาถึงความสัมพันธ์ของพฤติกรรม的开รับนิตยสาร และทัศนคติต่อนิตยสาร ควรทำการศึกษาเพิ่มเติมเพื่อให้ทราบถึง ทัศนคติที่กลุ่มตัวอย่างมีต่อนิตยสารแต่ละเล่ม เพื่อที่จะสามารถแก้ไข ปรับปรุงและพัฒนาการทำงานของนิตยสารแต่ละเล่มได้ตรงจุดมากยิ่งขึ้น

4. เนื่องจากปัจจุบันได้เกิดอาชีพที่เรียกว่า “ปาปารัซซี” ได้รับอิทธิพลมาจากประเทศทางตะวันตก และกำลังแพร่หลายมากขึ้นในสังคมไทย จึงควรมีการศึกษาเรื่องบทบาทหน้าที่การทำงานของปาปารัซซีเพิ่มเติม โดยการสัมภาษณ์เชิงลึกเพื่อให้เข้าใจกระบวนการทำงาน ตลอดจนแรงจูงใจในการทำงานดังกล่าว เนื่องจากปาปารัซซีมักจะทำงานควบคู่ไปกับนำเสนอของนิตยสารประเภทกอสซิปบันเทิง เพื่อให้สามารถเป็นแนวทาง ในการปรับปรุงและพัฒนาการทำงานของนิตยสารประเภทดังกล่าว ให้ถูกต้องเหมาะสมตามหลักวิชาชีพสื่อมวลชนและความรับผิดชอบต่อสังคมมากยิ่งขึ้น